

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.05.1979, sp. zn. 1 Tz 27/79, ECLI:CZ:NS:1979:1.TZ.27.1979.1

Číslo: 28/1980

Právní věta: Neoprávněné chytání zpěvných ptáků uvedených v příloze vyhlášky ministerstva školství a kultury č. 80/1965 Sb. není zásahem do práva myslivosti ve smyslu znaků přečinu pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech. Takové jednání lze posoudit jako přestupek na úseku školství, kultury a ochrany přírody podle § 11 písm. d) zák. č. 60/1961 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.05.1979

Spisová značka: 1 Tz 27/79

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Přestupky, Pytláctví

Předpisy: 60/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. d 150/1969 Sb. § 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28/1980 sb. rozh.

Neoprávněné chytání zpěvných ptáků uvedených v příloze vyhlášky ministerstva školství a kultury č. 80/1965 Sb. není zásahem do práva myslivosti ve smyslu znaků přečinu pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech.

Takové jednání lze posoudit jako přestupek na úseku školství, kultury a ochrany přírody podle § 11 písm. d) zák. č. 60/1961 Sb.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze 6. 5. 1979 sp. zn. [1 Tz 27/79.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil trestní příkaz okresního soudu v Kladně ze dne 25. dubna 1978 sp. zn. 3 T 429/78 a obv. J. D. zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. pro přečin pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb.

Z odůvodnění:

Okresní prokurátor podal soudu návrh na potrestání obviněného J. D. pro přečin pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb., jehož se měl obviněný dopustit tím, že v přesně nezjištěné době na podzim roku

1977 a 24. 1. 1978 v katastru obce Jemníky, okr. Kladno, chytil do vlastnoručně zhotovených lapáčků celkem 10 zpěvných ptáků, a to 4 čečetky, 4 stehlíky a 2 hýly, aniž by k tomu měl povolení ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, jehož je k odchytu zpěvného ptactva třeba. Současně prokurátor navrhl vydání trestního příkazu s tím, aby obviněnému byl uložen peněžitý trest ve výši 300,- Kčs a náhradní trest odnětí svobody na patnáct dní. Okresní soud v Kladně tomuto návrhu vyhověl a vydal trestní příkaz, který nabyl právní moci dne 5. 5. 1978.

Obviněný uvedl v průběhu objasňování, že chová doma zpěvné ptáky, avšak není členem žádné zájmové organizace a nezná v tomto směru svá práva a povinnosti. Doznal, že na podzim roku 1977 chytil do lapáčků postupně 6 stehlíků obecných a dále dne 24. 1. 1978 4 čečetky, a při tom byl přistižen příslušníkem VB. Stran druhů chycených ptáků je tedy výpověď obviněného odlišná od návrhu na potrestání a trestního příkazu.

Podstata pochybení okresního soudu však spočívá v tom, že skutek obviněného nelze považovat za přečin pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb. Tohoto přečinu se dopustí ten, kdo neoprávněně zasáhne do práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva, anebo kdo loví zvěř nebo ryby v době hájení, pokud vzhledem k výši způsobené škody nejde o trestný čin. Okresní soud v napadeném příkazu dospěl k závěru, že obviněný neoprávněně zasáhl do práva myslivosti.

Pojem práva myslivosti je obsažen v ustanovení § 2 zák. č. 23/1962 Sb., ko myslivosti. Podle tohoto ustanovení právo myslivosti je oprávnění a povinnost zvěř plánovitě chovat, zušlechťovat, chránit, lovit (chytat, stíhat, střílet nebo jinak usmrcovat), ulovenou nebo zhaslou zvěř si přivlastňovat a sbírat vejce zvěře pernaté a shozy paroží, jakož i oprávnění užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků. Jednotlivé druhy zvěře, na které se vztahuje zákon o myslivosti, a tedy i právo myslivosti, jsou taxativně vypočteny v ust. § 19 odst. 1 zák. č. 23/1962 Sb. Čečetka zimní, hýl obecný a stehlík obecný nejsou v tomto výpočtu uvedeni. Podle § 19 odst. 2 cit. zák. může ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství spolu s ministerstvem školství a kultury a po projednání s Československým mysliveckým svazem měnit výčet zvěře. Do současné doby se tak nestalo. Proto stále platí výčet obsažený v již citovaném ustanovení. Ve skutku, jehož se týká projednávaná věc, proto nelze spatřovat neoprávněný zásah do práva myslivosti ve smyslu § 4 zák. č. 150/1969 Sb., a tedy přečin pytláctví podle tohoto ustanovení.

Výše uvedené druhy ptáků jsou však obsaženy ve výčtu živočichů uvedeném v příloze vyhl. min. školství a kultury č. 80/1965 Sb., o ochraně volně žijících živočichů. Podle § 1 této vyhlášky druhy živočichů volně žijících, které jsou součástí našeho přírodního bohatství, zejména které se vyskytují vzácně nebo jsou ve svém bytí ohroženy, jsou chráněny, přičemž duhy chráněných živočichů jsou vedeny v seznamu, který tvoří přílohu této vyhlášky. Podle § 2 cit. vyhl. chráněné živočichy není dovoleno usmrcovat, chytat, záměrně rušit nebo jinak zasahovat do jejich přirozeného vývoje nebo do jejich životního prostředí a chovat v zajetí. V dalších ustanoveních vyhlášky jsou uvedeny některé výjimky z ochrany těchto živočichů, k nimž je však třeba souhlasu příslušného orgánu, který však obviněný neměl.)

Vzhledem k tomu, že skutek obviněného nenaplňuje znaky přečinu pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb., bylo nutno vyslovit, že napadeným trestním příkazem byl v tomto ustanovení porušen zákon v neprospěch obviněného. Současně podle § 269 odst. 2 tr. ř. bylo nutno napadený trestní příkaz zrušit.

Skutek obviněného by bylo možno posoudit jako přestupek, neboť obviněný porušil ustanovení vyhlášky č. 80/1965 Sb. Od spáchání činu však již uplynula doba delší jednoho roku (§ 24 zák. č. 60/1961 Sb.) a nelze jej proto u příslušného orgánu (národního výboru) projednat. Obviněný byl proto zproštěn podle § 226 písm. b) tr. ř., protože skutek obviněného není trestným činem ani přečinem.